

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi trzy zarzuty. Pierwszy dotyczy naruszenia art. 45 regulaminu pracowniczego, naruszenia ogólnych przepisów wykonawczych do tego artykułu, naruszenia załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz oczywistego błędu w ocenie. Skarżący twierdzi w szczególności, że mimo jego ogromnych zasług i okoliczności, iż dwukrotnie został umieszczony na liście „oczekujących na awans w byłej grupie zaszerogowania A 4”, nie otrzymał 3 punktów awansowych przewidzianych w art. 12 ust. 2 lit. c) ogólnych przepisów wykonawczych, ani czterech specjalnych dodatkowych punktów preferencyjnych, ani nawet jednego dodatkowego punktu preferencyjnego przydzielanego przez zatrudniającą go Dyрекcję Generalną, którego przyznania skarżący domagał się w skardze, którą wniósł do Wspólnego Komitetu ds. Awansu urzędników w grupie A. Skarżący podnosi również okoliczność, że planowany odsetek urzędników, którzy mieli zostać awansowani, wynoszący 5 %, nie został osiągnięty.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady równości szans, zasady równego traktowania urzędników oraz zasady niedyskryminacji. Zdaniem skarżącego zarówno treść zasad jak i ich zastosowanie w okresie przejściowym w decyzjach w sprawie awansu dotyczących urzędników grupy A*13 należących do „oczekujących na awans” są niesprawiedliwe i dyskryminujące w porównaniu z decyzjami w sprawie awansu dotyczącymi urzędników na analogicznych listach „oczekujących na awans” w innych grupach zaszerogowania. Skarżący podnosi również dyskryminację w ramach grupy A*12, powołując się na okoliczność, że w grupie tej znajdują się urzędnicy awansowani z grupy A*11, którzy w ich dorobku punktowym mają cztery specjalne dodatkowe punkty preferencyjne, co stanowi naruszenie powyżej przywoływanych zasad.

Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, zasady dobrej administracji i zasady opieki. Zdaniem skarżącego, mimo zapewnień udzielonych przez administrację, okoliczność, iż skarżący został dwukrotnie umieszczony na liście oczekujących na awans oraz uczestniczył w przeprowadzonej wcześniej „drugiej rundzie” nie została wzięta pod uwagę. Ponadto, w zakresie, w jakim nowy system udzielania awansów został zastosowany względem urzędników w grupie zaszerogowania skarżącego po raz pierwszy w 2005 r., skarżący podnosi, że mógł w uzasadniony sposób oczekiwać, że zostanie potraktowany w ten sam sposób jak inni urzędnicy, w szczególności w odniesieniu do tzw. „oczekujących na awans”, którzy korzystali ze środków przejściowych służących złagodzeniu negatywnych następstw zmiany systemu awansów ze starego na nowy.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2006 r. — Diomede Basili przeciwko Komisji

(Sprawa F-108/06)

(2006/C 261/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tamara Diomede Basili (Bruksela, Belgia)
(przedstawiciele: T. Bontinck i J. Feld, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylene sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej doręczonego skarżącej w dniu 10 listopada 2005 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, urzędnik Komisji w grupie zaszerogowania AD 11, uczestniczyła w 2004 r. we wspólnym Komitecie oceny DG ECFIN oraz w komisji konkursowej konkursu COM/PA/04. W swojej skardze kwestionuje ustalenia poczynione w sprawozdaniu z przebiegu kariery zawodowej, gdyż nie uwzględniono w nim opinii „grupy oceny ad hoc oraz propozycji awansu przedstawicieli personelu” przewidzianej w art. 6 ust. 3 lit. c) ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego. Ponad to naruszenie ogólnych przepisów wykonawczych, skarżąca podnosi naruszenie art. 43 regulaminu pracowniczego i art. 1 załącznika II do regulaminu pracowniczego.